

ESSEI (5) *sb m pl*

(*lat.*) *N pl* *essei* (5).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Członkowie religijnej sekty żydowskiej (I w. n. e.) wyznającej monoteizm, przepisy etyczne czerpiące z Pięcioksięgu. Obowiązywał esseńczyków ascetyzm, ścisłe zachowanie przepisów rytualnych i tajemnica treści doktryny oraz wspólne życie. Odrzucali ofiary krwawe, małżeństwo, przysięgę i namaszczenie oliwą [Essaei Herbaice, Latine Operarii, secta fuit Iudaeorum, ab uxoribus, vino et carnibus abstinentium. Mącz 108c] (5) : PO vdręczeniu Żydowskiim od Antyochá/ wżczęły fie sekty troiákie v Żydow/ to ieft/ byli Fáyrzei/ Sáducei/ y Effeí *BielKron* 118v; Effeí gdy widzyeli Sáduceos y Fáyzeos pod pokrzywką [!] cudnie á fpokoynie żyć/ chcieli mieć nád nie/ vftáwili sobie imię Effeí/ pracowíci/ Affá pracą známionuie/ ktorzy fwemi vftáwámi frogi żywot wiedli/ iáko dziś Nowokrzczeńcy/ wżytko fpołu mieli/ niczym fie nie dzyelili/ robotámi fie żywili/ á biczowáli fie przed ludźmi/ ine sekty potápiáli. *BielKron* 118v, 118v *margin*, 465.*

Cf **ESEN**

AK